

Uw woord
is een lamp voor mijn voet
en een licht op mijn pad
(Ps. 119:105)

Ananias & Saffira

Het leven van de eerste christengemeente, zoals God zich daar openbaarde en meewerkte, ja, daar kunnen wij naar verlangen.

Maar het waren niet enkel gezelingen die onder hen plaats vonden; nee, de heilige Geest openbaarde Zich ook als Degene die de zonde haat.

Een voorbeeld hiervan is de geschiedenis van twee christenen: Ananias en zijn vrouw Saffira.

Ananias betekent: "God is genadig" en Saffira is een Arameese naam en betekent "de schone". Mooie namen maar ondanks die mooie namen hadden ze plaats gegeven in hun hart aan de satan en bedrogen zij de apostelen en daarmee de heilige Geest.

Zij verkochten een stuk land om de opbrengst aan de gemeente te geven. Maar ze wilden een deel van de opbrengst zelf houden, en dat was hun goed recht. Dat was niet verkeerd.

Het verkeerde, dat zij samen overeen kwamen was, dat zij deden, alsof het geld wat zij aan de apostelen gaven, van de hele opbrengst van de akker was. Ze kwamen samen iets oneerlijks overeen.

Als zij tegen Petrus gezegd hadden: wij hebben een akker verkocht en wilden graag een

deel van de opbrengst aan de gemeente geven, dan was er niets aan de hand geweest, en zou er ook dankbaarheid bij de apostelen geweest zijn. Maar zij lieten iets verkeerd toe in hun hart. We lezen in Hand. 5

1 En een zeker man, met name Ananias, met zijn vrouw Saffira, verkocht een eigendom.

2 Hield iets van de opbrengst achter, met medeweten van zijn vrouw, en bracht een zeker deel en legde het aan de voeten der apostelen.

Waarschijnlijk heeft Ananias tegen Petrus zo ongeveer dit gezegd: wij hebben een stuk land voor zoveel zilverlingen verkocht en willen dit geld aan de gemeente schenken.

3 Maar Petrus zeide: Ananias, waarom heeft de satan uw hart vervuld om de heilige Geest te bedriegen en iets achter te houden van de opbrengst van het stuk land?

4 Als het onverkocht gebleven was, bleef het dan niet van u, en was, na de verkoop, de opbrengst niet te uwer beschikking? Hoe kondt gij aan deze daad in uw hart plaats geven? Gij hebt niet tegen mensen gelogen, maar tegen God.

Op de Pinksterdag werden alle 120 aanwezigen vervuld met de heilige Geest maar hier zien wij de tegenstander van God aan het werk als Petrus tegen Ananias zegt: waarom heeft de satan uw hart vervuld om de heilige Geest te bedriegen.

Hoe kwam dat zo. In Efeze 4:27 staat de vermaning: *geef de duivel geen voet*. Petrus zegt tegen Ananias: *Hoe kondt gij aan deze daad in uw hart plaats geven?*

Die gedachte dus, om te doen alsof ze alles gaven, en dan toch een deel achter te houden, kwam rechtstreeks van de satan en Ananias gaf aan deze gedachte plaats. Ananias loog niet tegen mensen, maar tegen God, aldus Petrus.

In de confrontatie tussen de satan en de heilige Geest wordt de man, die de boze heeft toegelaten in zijn hart, weggevaagd want er staat in vers 5:

5 En bij het horen van deze woorden viel Ananias neder en blies de adem uit. En grote vrees kwam over allen, die het hoorden.

Met diep ontzag werd kennisgenomen van dit straffend ingrijpen van de Heere, zowel binnen als buiten de gemeente.

6 En de jonge mannen stonden op en legden hem af, en zij droegen hem uit en begroeven hem.

De jonge broeders zagen hier hun taak; iemand naar het graf dragen en een graf delven is geen werk voor ouderen.

7 En het geschiedde na verloop van ongeveer drie uur, dat zijn vrouw binnenkwam, onkundig van wat er gebeurd was.

Saffira werd ongerust en zal aan Petrus naar haar man gevraagd hebben, of hij wist waar hij was.

8 En Petrus antwoordde haar: Zeg mij, hebt gij het stuk land voor zoveel verkocht? En zij zeide: Ja, voor zoveel.

Saffira krijgt gelegenheid tot berouw en erkentenis maar dat doet ze helaas niet.

9 En Petrus zei tot haar: hoe hebt gij kunnen overeenkomen om de Geest des Heren te verzoeken? Zie, de voeten van hen, die uw man hebben begraven, zijn aan de deur en zij zullen ook u uitdragen.

10 En zij viel terstond neder voor zijn voeten en blies de adem uit; en de jonge mannen kwamen binnen en vonden haar dood en zij droegen haar uit en begroeven haar bij haar man.

Nu spreekt Petrus hetzelfde vonnis uit wat God had laten voltrekken bij Ananias. Ook zij viel neer en blies de adem uit. En ze werd begraven bij haar man.

11 En een grote vrees kwam over de gehele gemeente en over allen, die dit hoorden.

Er is een verschil van dag en nacht tussen vrees als een soort angst voor de Heer te hebben en vrees in de vorm van: respect en ontzag en eerbied voor de Heer te hebben.

De volmaakte liefde drijft de vrees uit, schrijft Johannes in zijn brieven en dat is die verkeerde vrees.

Maar er is ook een gezonde vreze des Heren zoals in Spreuken 16:6b staat: *Door de vreze des Heren men wijkt van het kwaad*. Dat is de gezonde vreze des Heren en het is goed om daarin toe te nemen.

Dat noemt de bijbel ook wel godsvrucht. In het Duits is dat Gottesfurcht – vreze Gods. In het Nederlands hebben wij daarvoor het woordje: godsvrucht.

We gaan naar 1 Tim. 6:3 waar het volgende hierover staat:

Leer en vermaan in deze zin. Indien iemand een andere leer verkondigt en zich niet voegt naar de gezonde woorden van onze Here Jezus Christus en de leer der godsvrucht, dan is hij opgeblazen, hoewel hij niets weet.

Hier wordt genoemd: de leer der godsvrucht. Dat is de leer om van het kwade te wijken. Dat is de leer, om op een gezonde manier God te vrezen.

Twee bladzijden verder staat in 2 Tim. 3:1/4 dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen, omdat de mensen meer liefde zullen hebben voor genot dan voor God.

Er is dus wel wat liefde tot God maar er is méér liefde tot genot, dan voor God. En dan staat er verder in vers 4: die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben; houd ook dezen op een afstand.

Er is wel een schijn van godsvrucht; het lijkt allemaal mooi en het hoort mooi; men gaat naar de kerk en gelooft in God; er is een schijn van godsvrucht maar de kracht ervan wordt verloochend.

De kracht van de godsvrucht, de kracht van de vreze des Heren is namelijk, om van het kwade te wijken. Met zulke mensen moet je niet te intiem omgaan anders kun je zelf besmet worden. Daarom staat er ook: *houd ook dezen op een afstand.*

Een gezonde vreze des Heren is ronduit goed en nuttig en ook verkwikkend. We gaan naar 1 Tim. 4:7 en verder:

Maar wees afkerig van onheilige oude vrouwenpraat. Oefen u in de godsvrucht.

Van onheilige praatjes zullen we dus een afkeer hebben maar we zullen ons ergens in

oefenen, in trainen, en dat is in de godsvrucht.

8 Want de oefening van het lichaam is van weinig nut, doch de godsvrucht is nuttig tot alles, daar zij een belofte inhoudt van leven, in heden en toekomst.

Sport is dus niet onnuttig maar het is een beetje nuttig in vergelijking met de oefening van de godsvrucht.

9 Dit is een betrouwbaar woord en alle aan-neming waard.

Iemand, die aan de marathon gaat meedoen, heeft er zin in. Het gaat er niet om, om bekrompen of krampachtig of om angstig te worden.

Nee, een vrolijk, blij en toegewijd kind van God wil zich ergens in trainen. Hij of zij traint zich in de godsvrucht.

Die training in de godsvrucht is nuttig tot alles, daar zij een belofte inhoudt van leven. Het leven van Jezus namelijk.

Waar gaan we ons in trainen?

12 Wees een voorbeeld voor de gelovigen in woord, in wandel, in liefde, in geloof en in reinheid.

Het is nuttig en heerlijk om je hierin te trainen; je te trainen in je dagelijks leven in de dingen, die hier genoemd worden.

Oefening baart kunst! Als we ons oefenen, als we ons trainen in de godsvrucht, dan gaan we vooruit zoals in vers 15 staat:

15 Behartig deze dingen (dat wil zeggen dat je je hart er in hebt, dat het je lust en je leven is) leef erin (zoals een vis in het water), opdat aan allen blijke, dat gij vooruitgaat.

Daarbij moet ik niet zozeer op de anderen letten of proberen om anderen te veranderen, want dat brengt spanningen. Nee, we zullen doen wat in vers 16 staat en dat is rustgevend:

16 Ziet toe op uzelf en op de leer (en we hoorden in dit verband over de leer der godsvrucht), volhard in deze dingen; want door dit te doen zult gij zowel uzelf als hen, die u horen, behouden.

We gaan dan zelf vooruit (we worden zelf behouden) en op die manier kunnen wij ook anderen vooruit helpen, ook zij worden behouden.

Men vangt – zogezegd – twee vliegen in één klap. Men gaat zelf vooruit als men zich traint in de godsvrucht en men zal daardoor ook anderen vooruit helpen.

Dat is een heerlijke belofte want we willen graag allemaal vooruitgaan. Dan is het van belang dat we ons eigen leven vergelijken met Gods woord (de leer) en met dat verschil, dat men dan te zien krijgt, te gaan werken.

Daarin te volharden, zegt Paulus tegen Timotheüs.

Want door dit te doen, zult gij zowel uzelf als hen die u horen, behouden.

Geprezen zij God voor de gezonde woorden van de Here Jezus en de leer der godsvrucht.

Iemand, die aan een marathon meedoet, die heeft er zin in. Hij vindt het geen straf om te oefenen, om te trainen. Hij doet het graag.

Ons te oefenen in de godsvrucht houdt een belofte in van leven, voor heden en toekomst.

Men krijgt dan gaandeweg meer deel aan het leven van Jezus, de vruchten van de Geest, aan Zijn natuur.

De waar gebeurde geschiedenis over Ananias en Saffira toont ons, om de rechte vrees voor God te hebben, zoals Petrus het later weergeeft in 1 Petrus 1:17

17 En indien gij Hem als Vader aanroept, die zonder aanzien des persoons naar ieders werk oordeelt, wandelt dan in vreze de tijd uwer vreemdelingschap.